ANUL X. No. 1113 — 8 PAGINI 6 LEI — Luni 26 Sept. 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 —325/35.
Telefon provincie: 77/65.

O ACŢIUNE COMUNA A FEDERAŢIILOR DE SPECIALITATE

Scopul: clarificarea situaţiei generale a sportului

Autonomie în organizarea sportului sau centralism? Iată întrebarea pusă fruntaşilor sportului român, ale căror răspunsuri le-am publicat şi le cunoaşteţi.

Toţi acei cari deţin un rol principal în mişcarea sportivă, s'au exprimat categoric: «suntem pentru autonomie şi o vom apăra». S'a tras astfel concluzia că e vorba de o acţiune defensivă, care va fi întreprinsă atunci când împrejurările şi unele fapte o vor reclama.

Se pare că acest moment a sosit şi în locul acţiunii de apărare, va porni alta cu un caracter mult mai important şi cu perspective mai largi.

FEDERAŢIILE SUNT PENTRU O CLARIFICARE A SITUAŢIEI GENERALE A SPORTULUI

Informaţile primite în ultimele zile ne fac să credem că suntem în preajma unei mari acţiuni a federaţiilor de specialitate.

Discuţiile din ultimele zile şi ecourile lor, ne fac să avem convingerea că fruntaşii cei mai de vază ai sportului, se vor angaja în frontul federaţiilor.

SCOPUL ACŢIUNEI

Fără îndoială că, independent de esenţialul ei, acţiunea va fi o demonstraţie comună oficială pentrucă, autonomia nu poate suferi nici o ştirbire.

Efectiv însă, federaţiile vor să obţină o complectare a autonomiei. Toată lumea e de acord că federaţiile de specialitate au existenţa asigurată, că organul superior U. F. S. R. nu este ce ar trebui să fie şi că sportul suferă.

NEMULŢUMIRI

Numeroşi sportivi de marcă, fruntaşi cari au numele legat de mari înfăptuiri sportive şi actuali conducători, sunt profund nemulţumiţi de felul cum a lucrat U .F. S. R.-ul dela înfiinţare.

Ei au crezut că Uniunea se va manifesta prin realizări mari pentru sportul românesc.

Stadionul din faţa Strandului, transformat în dancing, se crede că va fi amenajat pentru nevoile tuturor federaţiilor.

Nimic n'a făcut U. F. S. R. acolo aşa că Balcaniada din anul viitor nu va putea fi organizată la Bucureşti, lipsind un stadion potrivit importanţei evenimentului.

Toate acestea pentrucă dela înfiinţare până în prezent, U. F. S. R.-ul n'a făcut decât să încaseze redevenţele dela Strand.

SE VA CERE INTRUNIREA ADUNARII U. F. S. R.-ULUI

Nemulţumiţii destul de numeroşi, reprezentând federaţii puternice, intenţionează să ceară convocarea adunării generale a U. F. S. R.-ului.

Dela înfiinţare, adică timp de 3 ani, nu s'a ţinut o adunare generală a Uniunii, lucru care nu concordă cu nevoile de normală funcţionare ale institutului.

In mod formal, în cursul acestei săptămâni se va provoca întrunirea comitetului, când se va pune chestiunea adunării generale, în care vor fi clarificate marile chestiuni în legătură cu existenţa Uniunii.

LIS.

Săptămâna

Niciodată nu mi-am permis să am o părere exagerat de bună despre căpeteniile nataţiei bucureştene. Nu ştiu precis ce anume a contribuit mai mult la aceasta, dar pot să afirm sus şi tare că în nici un caz prejudecata. Aşa că indignarea pe care a provocat-o ultima lor ispravă are — în ce mă priveşte — căptuşeala unei sincerităţi desăvârşite, atunci când o relev, deşi ridicolul situaţiei merită un zâmbet... pur şi simplu. A fost suficient ca o briză răcoroasă să amintească apropierea iernei, pentru ca oficialii nautici să se înfofolească în blană, să pună cronometrele la calorifer şi să uite de reuniunea pe care tot ei o organizaseră în virtutea principiului că cine se află în treabă, de bine de rău tot face ceva. Ce au păţit înotătorii de pe urma brizei buclucaşe, veţi găsi la rubrica respectivă. Aici am lăsat loc numai unei singure întrebări:

— De ce — adică — nu lăsaţi pe alţii, mai puţin friguroşi şi cari nu se dau în vânt după bazine închise şi demnităţi fără riscuri? Răspunsul nu-l pretindem chiar pe loc, pentru că şi aceasta presupune un risc...

Dacă este adevărat că «acel ce riscă va câştiga», cum vă explicaţi că «Tennis Clubul» riscă întotdeauna şi nu câştigă niciodată. De ani de zile cheltueşte cele mai înfundate rămăşiţe dintr'un tezaur la care contribue mic şi mare, tânăr şi bătrân şi totuşi nu câştigă decât... simpatii. Organizează campionate naţionale după perceptele cele mai moderne şi nu reuşeşte să atragă la cassă decât cel mult două duzini de spectatori, cari întotdeauna nu-s din Bucureşti. Şi aceasta când oferă spectacole deosebit de interesante, ca victoria «bătrânului» San Galli asupra «tinerei» speranţă Bunea.

Nimeni nu se plânge însă, pentru că Tennis Clubul, ca şi invalidul în cărucior, s'a resemnat şi-şi vede mai departe de necazurile sale.

Ceeace nu e cazul cu boxul nostru naţional. Reabilitarea la care Spakow a invitat prin epistole speciale onor. public al Capitalei, a fost un prilej în plus pentru verificarea popularităţii de care se bucură învingătorul de Sâmbătă şi odată cu el meseria-i atât de fructuoasă. Cu toate că reabilitarea atât de promptă a fostului campion n'a putut atrage în cercul magnetic al momentului pe cea a juriului, care umblă după ea încă din vechime. Dar, publicul vine la box chiar când juriul perseverează şi sunt gata să pariez că nu va veni atunci când va fi invitat prin afişe la reabilitarea lui. Căci Doamne fereşte, cine ştie ce-ar mai putea eşi...

Numai la motociclism, chiar când afişul anunţă mare întrecere între Germania—România şi Bulgaria, să fiţi siguri că va învinge un... vienez. Publicul însă se pasionează după şarade şi ar fi păcat să nu i se ofere măcar odată pe săptămână o distracţie spirituală în... aer liber. Cu atât mai mult cu cât principiul reprezentării «majorităţii» este aici ţinut în stimă: odată ai lor, odată ai noştri. Că Duminică s'a călcat acest principiu nu este decât dovada că... singur Papa e infailibil.

L. ROŞIANU

David a învins pe Goliath

Spakow a ridiculizat pe Griselle

Campionii îşi păstrează titlurile. Unul la cântar, celălalt pe ring

In organizările de box, ca în orice întreprindere, se cere curaj, pentru a capta mulţimile. Nu e vorbă, aducerea lui Griselle, pe lângă atracţia pe care o prezintă orice campion francez, a căpătat o atracţie suplimentară, prin publicitatea intempestivei escapade a lui Spakow, oprită pe malurile Atlanticului.

Şi mulţimea a venit. S'au strâns mii de oameni, umplând până la refuz vastele Arene Romane, transformate în imens ciorchine uman.

Amicul meu Roşianu ar spune «la pomul lăudat».

Afară de bucuria victoriei popularului Moţi şi satisfacerea deplină a orgoliului naţional, coborât la o temperatură sub 0, cu o săptămână înainte, Griselle nu le-a putut da nimic

O matahală de aproape 100 de kilograme, mişcându-se greoi, stângaciu, dar mereu cu zâmbetul pe buze. Un bonom simpatic, care şi-a acceptat cu resemnare rolul de gigant punching ball. N'a reacţionat măcar o clipă. In schimb a încasat cu o seninătate olimpică. N'a contat nici în corp la corp, unde greutatea îşi spune cuvântul. Greutatea muşchilor însă, nu şi a osânzei, care acoperea copios abdomenul oaspetelui.

De aci nu înseamnă că Moţi Spakow, socotit victimă sigură pe baza calculului — acel izvor nesecat de pedante încurcături sportive — nu a realizat o performanţă excelentă, infirmând impresiunea înfrângerei accidentale, din mâinile suedezului Andersson.

Aşa sunt majoritatea greilor, ca Griselle. Chiar cei mai buni. E o criză grozavă în această categorie în care Griselle e o vedetă şi Spakow o stea de prima mărime. Victoria românului deschide perspective nebănuite boxului nostru naţional.

Spakow are tot ce trebue pentru a ocupa un loc de frunte printre greii europeni. Iuţeală — mai multă ca oricare — rezistenţă şi o forţă herculiană. A dominat până şi la.... înpingeri massa celor aproape 100 kilograme ale francezului. Să se consacre exclusiv categoriei grea şi Spakow ne va rezerva multe surprize plăcute, chiar mai plăcute ca cea de Sâmbătă. E o datorie să o facă mai ales acum când a rămas luceafărul incontestabil al pugilismului român. Cu perseverenţă, cu sobrietate şi indispensabil renunţând la uşurinţa în care rătăceşte uneori. Unui greu îi stă bine să fie mereu «om cu greutate» şi la corp şi la minte».

*

Cele două campionate au păstrat statu quo. In ordinea registrelor, nu şi în ierarhia valorilor.

Doculescu şi-a menţinut centura la cântar. Pe ring i-a fost serios ameninţată de un Covaci, deslănţuit impetuos, din prima până în ultima clipă. Un Covaci transformat total de evoluţia pe ringurile streine.

SPAKOW

S'a desbărat de înţepeneala, graţie căreia a fost anul trecut o jucărie în faţa aceluiaş Doculescu. Radicală transformare. Şi o pildă vie de randamentul pe care îl pot da calităţile native, când sunt şlefuite de mâini dibace.

Rezultatul — ca toate rezultatele matchurilor strânse — a fost primit în chip divers. Opinia noastră este că Doculescu merita un match nul. Atacului perseverent al lui Covaci, campionul i-a opus destule eschive, joc mai clar, lovituri mai nete, pentru a anihila aproape complect avantajul atacului.

Principal e altceva. Că fostul campion a ajuns la înălţimea actualului campion, că rezolvarea acestei rivalităţi rămâne o problemă a viitorului şi că boxul român a recăpătat în Gh. Covaci un număr de atracţie.

O altă surpriză, chiar mai mare, a fost revelaţia lui Nelu Oprescu. A isbutit să ţină piept aceluia ce a deţinut două campionate europene. Atât e suficient pentru a pune în evidenţă ascensiunea comingmanului. A avut chiar o sclipire senzaţională în repriza doua. A trimis la pământ pe Lucian. Evident, asemenea lovituri au în ele o bună doză de noroc. Mulţumită ei, Nelu Oprescu a cucerit un avantaj, pe baza căruia i s'a dat verdictul de egalitate. Nu înseamnă însă că Oprescu ţine în pumnul lui oricând lovituri decisive. Ridicarea lui Oprescu nu trebue acordată cu scăderea prestigiului campionului. A fost într'o zi proastă. Explicabilă pentru un boxeur, reapărând după o îndelungată absenţă. In general, Lucian s'a dovedit superior lui Oprescu. Şi ca technică şi ca reflexe. Finishul acela excepţional, în care a deslănţuit o furtună de adevărat campion, i-a recâştigat stima noastră, pusă la grea încercare de începutul penibil al matchului. Dacă ar fi fost mai puţin nervos, ar fi câştigat chiar indiscutabil partida, sfârşită cu un singur om pe ring, cel de al doilea păstrându-şi poziţia verticală numai datorită unui curaj eroic. Altă calitate a lui Nelu Oprescu, de al cărui progres sperăm să avem prilejul de a ne ocupa în termeni chiar mai elogioşi ca cei actuali.

Spakow... Covaci... Oprescu... 3 reconfortante servite prompt boxului indigen, pentru a-i infuza elanul necesar spre a-şi continua mersul ascendent.

N. PAPAGHEORGHE

Răzmeriţă în sportul nautic

Indiferenţa oficialilor provoacă o coaliţie a înotătorilor. — O campanie pentru răsturnarea actualei comisii regionale

Secţia nautică a «Sportului Studenţesc» a instituit un concurs pentru închiderea sezonului, dotat cu o cupă: «Cupa Octavian Goga». Concursul fusese programat pentru Vineri 23 şi Sâmbătă 24 Septembrie, la orele 15.

Gruparea organizatoare a făcut toate pregătirile, a fixat programul, a anunţat cluburile, a avizat comisia regională de specialitate şi într'un cuvânt a pus la punct toate amănuntele pentru o cât mai bună reuşită a concursului de închidere, iar Vineri la ora 15 se găsea la strand un număr impozant de concurenţi.

O SURPRIZA DEZAGREABILA

Toţi aceşti concurenţi, dornici să ia parte la un concurs public s'au lovit dela început de o surpriză cu totul dezagreabilă.

Piscina strandului nu conţinea apă şi concursul nu putea avea loc.

ŞI O NOUA SURPRIZA

Mai puţin dezagreabilă pentru înotători, dar mai semnificativă, a fost cealaltă surpriză: *lipsa oricărui oficial.*

Concursul era pus sub auspiciile comisiei regionale de nataţie astfel că aceste două surprize, au concurat deopotrivă la provocarea unei stări de spirit cu totul alarmante, în rândurile înotătorilor prezenţi.

Nu este prima oară când înotătorii bucureşteni au avut prilejul să constate indiferenţa sau nepriceperea actualei conduceri, nu este mai ales prima dată când diriguitorii nataţiei bucureştene au împiedicat desfăşurarea normală a unui concurs.

Astfel că surescitarea înotătorilor prezenţi Vineri la Strand este cu totul explicabilă.

Am avut prilejul să stăm de vorbă cu câţiva exponenţi ai cluburilor cu secţiune nautică din Bucureşti şi am putut constata că acestea nu înţeleg să stea în rezervă. Mai mult, că s'au hotărât să purceadă la o energică campanie de restabilire a ordinei în conducerea nataţiei locale.

O COALIZARE A INOTATORILOR

In acţiunea înotătorilor se remarcă în primul rând, un prim plan de bătaie.

O coalizare a secţiunilor nautice, o apropiere cu scopul de a forţa forul oficial să demisioneze.

Cluburile cu secţiune nautică sunt hotărâte să provoace o mică revoluţie în sensul că nu vor respecta nici o decizie a actualei comisii regionale.

In afară de aceasta în campania de răsturnare a actualilor oficiali este prevăzut şi un energic apel la forul central prin care să se ceară convocarea unei adunări generale extraordinare a regiunii Bucureşti în care să se ceară demisia actualei comisii şi alegerea alteia, mai capabile, sau cel puţin mai conştiincioasă în îndeplinirea îndatoririlor ei.

Aceasta este starea de spirit care domneşte în rândurile înotătorilor bucureşteni. Păcat însă că ea începe să iasă la iveală acum la sfârşit de sezon, când inactivitatea propriu zisă, atrage o stagnare a tuturor preocupărilor în acest domeniu, când nataţia trece la hibernarea firească.

„Cursele" la Velodrom

Ce sportiv este românul
Şi ce plin de complezenţă,
Dacă chiar şi Velodromul
Are multă asistenţă.
Şi întocmai ca la sporturi,
Lumea toată dă năvală.
E curioasă, vrea să vadă
Cursa internaţională.
Comitetul, e'n fotolii,
Se respectă strict blazonul,
Restul, publicul, cu haina
Mătură întreg betonul.
Ce frumos e Velodromul,
Ce tribună! O splendoare!
Nici n'ai grije că te plouă
Dacă timpul e cu soare...
Soare mult că pân'la cursa
Ce va provoca senzaţie,
Patruzeci şi cinci la sută
Au murit de insolaţie.
Atenţiune, că începe!
Concurenţii la plecare
Toţi s'au înşirat pe-o linie
Şi-au dat drumul la motoare,
Publicul nu mai respiră
Cursa e impresionantă.
Cel ce a condus o tură
Şi-a rupt talpa la turnantă.
Unul cu tricoul galben
Se opreşte ca năucu.
Tocmai când să treacă'n frunte
I se sparge cauciucu.
Cel din urmă-i tot în urmă,
Că i s'a stricat maşina,
Iar un altul, vai naivul,
A pierdut pe drum benzina.
Sbor maşinile cu sgomot
Alergarea e nebună
Cine-o să câştige cursa?
Nimeni n'ar putea să spună.
S'au făcut pariuri multe,
In monezi şi hârtii
Şi cu tot neprevăzutul,
Am pariat şi eu o mie
Că am câştigat, nici vorbă,
Iar nu ştiţi cum subsemnatul
Aveam ca şi o Mafaldă
Cu precizie rezultatul.
Foarte simplu. Ca să aflu
Victoriosul depe pistă,
Am dat fuga 'n cancelarie
Şi l-am luat frumos din listă.
Deci, veniţi cu toţi la mine,
Nu pariaţi aiurea banul,
Vreţi să ştiţi învingătorii?
Ii cunosc eu pe tot anul.

A. NOL.

Campionatele de tennis spre faza finală

Din tribună

Pe terenurile Tennis Club-ului se desfăşoară campionatele naţionale de tennis.

Povestea durează de vreo patru zile, mai cu soare, mai cu vânt, dar mai ales cu mulţi concurenţi şi foarte puţini spectatori.

RETTI

Cum, în virtutea unei legi fizice — a impenetrabilităţii — este foarte puţin probabil ca d-voastră, care citiţi aceste rânduri, să puteţi fi înglobaţi în ultimul articol al paragrafului precedent, vă voi lua cu mine, spre a face un tur pe la locul delictului.

Prima problemă este aceea a intrării.

Deobiceiu, se intră pe poartă.

Cum, însă, prin mijlocul câmpiei părăginite, pe suprafaţa accidentată a căreia se află terenurile, se găseşte o massă, cu un octogenar instalat la ea, vă dau câteva indicaţii asupra modului de intrare.

Cei mai puţini, întrebuinţează un sistem demodat şi atât de puţin recomandabil, încât mă întreb la ce v'ar putea folosi.

Intr'adevăr se găsesc câţiva cetăţeni liberi ai neatârnatei Românii, cari nu văd ridicolul cu care se acoperă, cumpărând bilet. Totuş, cum toate secolele au avut arieraţii şi conservatorii lor, să trecem!

Unii intră cu maşina. Aceştia sunt sau membrii ai Tennis Club-ului sau şoferi de piaţă. Dacă nu intraţi în niciuna din aceste categorii, citiţi mai departe.

Un foarte ingenios sistem de intrare este apanajul a câteva june sportive, Aceste simpatice dudui s'au înscris la campionat, au plătit o taxă de 100 lei şi intră gratis — fără a participa la jocuri, bine înţeles — de şapte ori, cel puţin. 7x50-100=250; iată o operaţiune de aritmetică elementară, care are darul de a ne convinge că „le systéme D" este practicat şi în România.

Un alt mijloc este de a obţine invitaţii dela d. Caracostea. Neputând să vă recomand pe d. Caracostea, nu vă pot recomanda nici procedeul.

Deasemenea, se poate intra şi fiind gazetar sportiv. Neapărat necesar să cunoaşteţi pe dinafară broşura „Proverbele Românilor".

Se mai poate intra şi pe o uşă, cu vreo cincizeci de metri înainte de poarta principală, uşă care e încuiată tot anul, dar care, din întâmplare, e dată de perete în după amiezele de campionate.

Evident, s'ar mai putea imagina şi alte sisteme, dar cred că v'am dat un „choix" satisfăcător. Liberi sunteţi să daţi drumul spiritului d-stră inventiv, spre marele bine şi glorioasa prosperitate a Federaţiei de Tennis.

Ajunşi înăuntru, trebue să vă decideţi la care spectacol să asistaţi.

Varietatea e impresionantă.

Aşa, în „club-house" — nu, nimic extraordinar, un simplu bufet — îl puteţi admira pe Mishu jucând poker.

(Continuarea în pagina V-a).

Divizia Naţională

Favoriţii pe toată linia

Etapa de eri a Diviziei Naţionale, s'a terminat cu victoriile tuturor favoriţilor.

BODOLA

Pretutindeni s'au înregistrat succesele aşteptate, astfel că în ordinea clasamentului n'a intervenit nici o schimbare importantă.

Cu excepţia matchului dela Bucureşti, care a avut de luptat cu o concurenţă considerabilă, în toate oraşele s'au înregistrat succese remarcabile de afluenţă.

Etapa doua a dovedit în această direcţie o atracţie specială.

La Cluj, matchul decisiv al seriei s'a terminat cu o muncită victorie a orădenilor. Clujul sportiv a fost eri într'o fierbere, care a cunoscut punctul culminant în cele 90 minute de match.

Reintrarea învingătorilor la Oradia a fost un adevărat triumf.

Constatarea mai importantă pentru viitorul competiţiei este creşterea mediei spectatorilor. Lucru care confirmă succesul etapei de eri.

b.

Atletism

Polonia a învins Cehcslovacia

PRAGA 25. — Astăzi s'a disputat matchul de atletism Polonia — Cehoslovacia.

Polonezii au învins cu 76—75.

Box

Schmelling sau Mickey Walker?

Matchul are loc la Long Island

Astăzi la orele 22 după ora americană, sau mâine la ora 5 dimineaţa după ora noastră, pe grandiosul stadion dela Long-Island, pe al cărui ring şi-au disputat întâietatea cei mai mari boxeuri ai lumei, se desfăşoară matchul de un interes aproape egal cu acela suscitat de matchurile pentru titlul suprem, dintre doi foşti campioni mondiali: Max Schmelling şi Mickey Walker.

SCHMELLING

Un interes neaşteptat şi neprevăzut desigur decât de organizator, aureolează această întâlnire. Dece? O explică antagonismul care există între boxul american şi cel european.

Considerând avantajul greutăţii şi al rutinei, noi vedem un singur rezultat plauzibil şi normal: SCHMELLING INVINGATOR.